

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Ar 2019. gada 15. janvāra rīkojumu Tiesa (astotā palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieņemamu.

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 29. augustā *Lion's Head Global Partners LLP* iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2018. gada 14. jūnija spriedumu lietā T-310/17 *Lion's Head Global Partners LLP*/EUIPO

(Lieta C-554/18 P)

(2019/C 93/30)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Lion's Head Global Partners LLP* (pārstāvis: R. Nöske, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Ar 2019. gada 15. janvāra rīkojumu Tiesa (astotā palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieņemamu.

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 24. septembrī Kipras Republika iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2018. gada 13. jūlija spriedumu lietā T-825/16 Kipras Republika/EUIPO

(Lieta C-608/18 P)

(2019/C 93/31)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Kipras Republika (pārstāvis: S. Malynicz QC, Barrister, V. Marsland, Solicitor)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, *Papouis Dairies Ltd.*

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- pieņemt izskatīšanai apelācijas sūdzību par Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-825/16 Kipras Republika/EUIPO un apmierināt prasījumu par tiesību akta atcelšanu;
- piespriest Birojam un personai, kas iestājusies lietā, segt savus un atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka Apelācijas padome ir pareizi rīkojusies, transponējot Vispārējās tiesas agrākajos spriedumos apvienotajās lietās T-292/14 un T-293/14 (“XΑΛΛΟΥΜΙ” un “HALLOUMI”) un lietā T-534/10 (“HELLIM”) izdarītos secinājumus šajā lietā. Minētās lietas attiecās nevis uz sertifikācijas zīmēm, bet cita veida zīmēm, proti, attiecīgi parastām Eiropas Savienības preču zīmēm un kolektīvām preču zīmēm. Šādu preču zīmju pamatfunkcija ir preču komerciālas izcelsmes norāde (daudzu tirgotāju, kurus saista dalība kādā apvienībā, kolektīvas preču zīmes gadījumā). Taču sertifikācijas zīmju pamatfunkcija nav izcelsmes norāde, bet gan preču klases nošķiršana, proti, sertificētu preču klases nošķiršana tādējādi, ka tās faktiski atbilst regulējumam saskaņā ar kuru ir atļauts izmantot sertifikācijas zīmi “HALLOUMI”, un tās ir atļauts izgatavot saskaņā ar šo regulējumu. Turklāt konkrētā sabiedrības daļa minētajos agrākajos Vispārējās tiesas spriedumos atšķiras no konkrētās sabiedrības daļas šajā lietā.

Otrkārt, Vispārējā tiesa kļūdaini esot uzskatījusi, ka agrākajai valsts preču zīmei, kas šajā lietā ir valsts sertifikācijas zīme, pilnībā nav atšķirtspējas, lai nošķirtu sertificētās preces no nesertificētām precēm, kļūdaini esot uzskatījusi preču zīmi par aprakstošu un ģenērisku, kļūdaini esot vājinājusi valsts zīmes valsts aizsardzību un apšaubījusi iebildumu procesā EUIPO šīs preču zīmes spēkā esamību.

Treškārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu preču zīmju salīdzinājumā un sajaukšanas iespējas vērtējumā. Tā kļūdaini ir aplūkojusi šos jautājumus tā, itin kā agrākā preču zīme būtu izcelsmes norādes preču zīme, nevis sertifikācijas zīme. Tā neesot piešķirusi agrākajai zīmei jebkādu atšķirtspēju kā sertifikācijas zīmei, t.i., tādai, ar kuru tiek nošķirtas preces, kas faktiski atbilst sertifikācijas zīmes standartiem un kuras faktiski izgatavo ražotāji, kuri ir saņēmuši sertifikācijas zīmes īpašnieka atļauju. Tā arī neesot ņēmusi vērā, kā parasti tiek izmantotas sertifikācijas zīmes (proti, vienmēr kopā ar atšķirtspējīgu nosaukumu, preču zīmi vai logotipu). Tā neesot ņēmusi vērā apstrīdētās Eiropas Savienības preču zīmes jēgu un nozīmi, it īpaši nav izvērtējusi, vai vēlākajā zīmē elementam "HALLOUMI" ir neatkarīga atšķirtspēja kā apzīmējumam, kas pretēji faktiem norāda, ka ar apstrīdēto Eiropas Savienības preču zīmi aptverta preces ir sertificētas.

Ceturtkārt, Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā valsts tiesību normas un judikatūru attiecībā uz valsts sertifikācijas zīmju tvērumu un iedarbību. Dalībvalstu likumos, kas attiecas uz sertifikācijas zīmēm, paredzētie nosacījumi un kārtība nav tikuši saskaņoti ar Preču zīmju direktīvām 89/104⁽¹⁾ vai 2008/95⁽²⁾, taču Regulā par Eiropas Savienības preču zīmi ir paredzēts, ka šādas valsts preču zīmes var būt pamats agrākām tiesībām, ar kurām tiek liegta Eiropas Savienības preču zīmju reģistrācija. Šādas tiesības būtu jāizvērtē valsts judikatūras un tiesību normu gaismā pēc analogijas ar dažādām valsts tiesībām saskaņā ar Regulas par Eiropas Savienības preču zīmi 8. panta 4. punktu (šīs tiesības arī nav saskaņotas un ļoti atšķiras pēc sava rakstura, tvēruma un iedarbības katrā konkrētajā dalībvalstī).

⁽¹⁾ Padomes Pirmā direktīva 89/104/EEK (1988. gada 21. decembris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/95/EK (2008. gada 22. oktobris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 2008, L 299, 25. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 24. septembrī Kipras Republika iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2018. gada 13. jūlija spriedumu lietā T-847/16 Kipras Republika/EUIPO

(Lieta C-609/18 P)

(2019/C 93/32)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Kipras Republika (pārstāvji: S. Malynicz QC, Barrister, V. Marsland, Solicitor)

Citi lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, Pancyprian Organisation of Cattle Farmers (P.O.C.F) Public Ltd.

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- pieņemt izskatīšanai apelācijas sūdzību par Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-847/16 Kipras Republika/EUIPO un apmierināt prasījumu par atcelšanu;
- piespriest Birojam un personai, kas iestājusies lietā, segt savus un atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus.